

[Anne Grete Holmsgård]

der ryger ud med badevandet, er nærdemokratiet, og jeg synes nok, det er lidt pinligt, at det er det, man rent faktisk fremsætter et forslag om.

Der er mange stygge ting i det. Lad mig lige tage de overordnede ting først. Når nu ministeren siger, at denne lovændring, som er ganske omfattende, er sket på baggrund af indberetninger fra kommunerne, dvs. på baggrund af erfaringerne, så er det mig fuldstændig uforståeligt, hvorfor der ikke er en opstramning af bestemmelserne om kommunernes pligt til at lave en kommuneplan.

Jeg kan da huske, at miljøministeren flere gange har henvendt sig til Københavns kommune og har sagt: nu laver I altså den kommuneplan, I har pligt til. Men det er der ikke kommet noget ud af, og ministeren har øjensynlig ikke haft helt det samme mod, eller hvad man nu skal sige, som en socialdemokratisk forgænger på et lidt andet område, nemlig boligminister Erling Olsen, havde, for han forstod dog i det mindste at bruge sine administrative muligheder som boligminister til at påvirke Københavns kommunes saneringspolitik, og det virkede. Det var ikke det eneste, der blev gjort, men det virkede rent faktisk, at han gjorde det. De muligheder, som ministeren f.eks. har ved at være træg med at udstede § 15-rammer, har ministeren ikke brugt.

Det andet, jeg undrer mig over, er, at når nu ministeren har nedsat et arealanvendelsesudvalg – dette mærkelige ord, som dækker over et udvalg, der skal se på planlovene, specielt på regionplanlovene – hvorfor skal det udvalg så ikke se på kommuneplanloven?

Jeg kan huske, at vi havde et samråd for 14 dage eller 3 uger siden. Her foreslog jeg ministeren, at man skulle lave en konkret og realistisk vurdering af, hvordan de faktiske lokalplaner så ud i forhold til det, der var vedtaget i planlægningslovene og af de enkelte kommunalbestyrelser og amter. Det syntes ministeren var en interessant idé, som han ville gå hjem og gruble over. Det har han måske også gjort, men det er da forhåbentlig ikke dette her resultat, han er kommet frem til. Jeg synes, det er trist, at han ikke i stedet for siger, at når vi nu har et udvalg, skal det selvfølgelig også se på lokalplanarbejdet og hvilke problemer, der har været med det.

Så til substansen i lovforslaget. Jeg synes, at det mest katastrofale i forslaget, som det ser ud, er den voldsomme svækkelse af nærdemokratiet, den voldsomme svækkelse af lokalplanpligten først og fremmest. SFs ordfører har allerede ridset op, hvad det går ud på. Hvor det tidligere hed »mindre betydende«, hedder det nu »ikke vil gribe afgørende ind i et områdes karakter«. Hvad betyder så det? Ja, lovforslaget siger selv, at det betyder 20 pct. færre lokalplaner, og det er ikke så lidt. Det er en femtedel mindre.

Nu er lokalplaner jo ikke noget, man udarbejder for skægs skyld. Dem udarbejder man faktisk for, at folk, der bor i området, i det mindste på papiret skal have en mulighed for også at få en indflydelse på, hvordan området skal se ud, hvad der skal bygges i det, hvad der skal nedlægges osv. Jeg gad vide, hvor mange lokalplaner der overhovedet vil blive udarbejdet i Københavns kommune, hvis dette forslag går igennem. Jeg er da i hvert tilfælde ret sikker på, at der er en hel del, der vil ryge ud, og der er bestemt ikke ret mange i forvejen, for Københavns kommune har en meget blød eller slatten, eller hvad man nu skal kalde det, opfattelse af, hvornår der overhovedet er lokalplanpligt.

I stedet for siger man: ja men så er der jo nabohøringen. Ja tak, men nabohøringen er jo kortere. For det første er fristen kun på 2 uger, for det andet har miljøorganisationerne ikke nogen ankeadgang, og for at det ikke skal være løgn, foreslår man i bemærkningerne også, at man fremfor at orientere den enkelte husstand kan lave et opslag nede i opgangen, og det kan husmødrene med børn og indkøbsposer så stille sig op og kigge på – eller pensionisterne. Det er der nok ikke ret mange af dem der gør, men der er jo også muligheden med annoncering i lokalbladene, hvor orienteringen så kan gå ind i den almindelige annoncevrimmel. Det synes jeg simpelt hen er uanstændigt.

Nærdemokratiet svækkes også på den måde, at man forkorter eller rettere sagt halverer to tidsfrister. Den ene gælder kommuneplantillæg, hvor høringsfristen ikke længere skal være 4 måneder, men 2 måneder. Det synes jeg er yderst betænkeligt. Kommuneplantillæg kan være meget omfattende, og vi ved alle sammen, at hvis folk skal have nogen som helst reel indflydelse, skal de have